

H. 224, a, 11. पेशी so v. a. ein Stück Fleisch MBh. 1, 449b.

मांसमासा f. eine best. Pflanze, = माषपर्णी RĀG. im ÇKDr. मांसमा-
षा unter माषपर्णी.

मांसपोनि (मांस + पो^०) adj. vom Fleische geboren; m. so v. a. ein We-
sen mit Fleisch und Blut: प्रवर्धतः शर्वातानर्जुनस्य शितान्बहून्। अय-
र्वा विप्रुष्येयुः किं पुनर्मांसपोनयः ॥ MBh. 5, 2181.

मांसरस (मांस + रस) m. Fleischbrühe Suçr. 2, 26, 15. 220, 19.

मांसरोहिणी (मांस + रो^०) f. eine best. wohlriechende Pflanze RĀG. im ÇKDr. Auch रोहिणी f. ebend.

मांसल (von मांस) adj. gaṇa सिध्मादि zu P. 5, 2, 97. Vop. 7, 32. fg. 1)
fleschtig AK. 2, 6, a, 44. H. 449. Suçr. 1, 125, 2. 326, 11. 359, 13. VARĀH.
BRH. 8, 68, 17. 26. 28. 51. 59. DAÇAK. 154, 2. रक्त^० aus Fleisch und Blut
bestehend Suçr. 1, 234, 9. — 2) kräftig, stark (von einem Tone u. s. w.):
धनिश्च माङ्गल्यमृद्गमांसलः UTTARĀRĀMAK. 114, 3. श्रोत्रः समासभूयस्त्व मां-
सलं पदम्बर्म् KĀTJĀNDRIKĀ im ÇKDr.

मांसलता (मांस + ल^०) f. Runzel Schol. zu BHART. (lith. Ausg.) 3, 14
(Spr. 1948).

मांसलफला (मांस + फल) f. Solanum Melongena Ltn. RĀG. im ÇKDr.
— Vgl. मांसफला.

मांसविक्रय (मांस + वि^०) m. Fleischverkauf ÇUK. in LA. (II) 34, 17.

मांसविक्रयिन् (मांस + वि^०) nom. ag. Fleischverkäufer HALĀ. 2, 440.
M. 3, 152. मांसविक्रेतुर् dass. Schol. zu MBh. 13, 2584.

मांसशील (मांस + शील) adj. an Fleischnahrung gewöhnt P. 3, 2, 1,
VĀRTT. 6, Sch.

मांससंचात (मांस + सं^०) m. Fleischanschwellung Suçr. 1, 306, 3. 10.

1. मांससार (मांस + सार) m. Fett RĀG. im ÇKDr.

2. मांससार (wie oben) adj. bei dem unter den sieben Bestandtheilen
des Körpers (सार, धातु) das Fleisch vorwaltet VARĀH. BRH. 8, 68, 100.
शोणित^० 69, 28.

मांसस्नेह (मांस + स्नेह) m. Fett RĀG. im ÇKDr.

मांसकृसा (मांस + कृस) f. Haut ÇABDAR. im ÇKDr.

मांसाद् (मांस + 2. अद्) adj. Fleisch essend (fressend): पशु AK. 3, 4, 42, 45.

मांसाद् (मांस + अद् oder घाद्) adj. dass. PĀNĀT. 60, 5. 8. BHATT. 16, 29.

Vgl. सर्वमांसाद् alles mögliche Fleisch essend M. 3, 15. मानुषमांसाद् Men-
schenfleisch essend Hip. 2, 2.

मांसादिन् (मांस + घ्रा^०) adj. Fleisch essend HALĀ. 2, 196.

मांसार्बुद (मांस + अर्बु^०) m. eine best. Krankheit des männlichen Gliedes
Suçr. 1, 298, 9. 299, 13. 300, 1.

मांसाशन (मांस + 2. अश्न^०) n. Fleischspeise, der Genuss von Fleisch M.
3, 78. PĀNĀT. 60, 7.

मांसाशिन् (मांस + घ्रा^०) adj. Fleisch genessend, von Fleisch sich näh-
rend R. 6, 78, 20. PĀNĀT. 59, 10. अ^० ÇAT. Br. 14, 1, 29. मांसाशिव n. die
Eigenschaft Fleisch zu fressen Suçr. 1, 206, 21.

मांसाष्टका (मांस + अष्ट^०) f. Bez. des achten Tages in der dunklen Hälfte
im Monat Māgha, an dem den Manen Fleisch dargebracht wird, ÇKDr.
As. Res. 3, 271 (in der lichten Hälfte). WILSON, Sel. Works 2, 181. fg.
(मांसाष्टक).

मांसिक adj. = मांसाय प्रभवति gaṇa संतापादि zu P. 5, 1, 101. = मांस
V. Theil.

निपुक्तं दीयते ऽस्मि KĀT. und SIDDH. K. zu P. 4, 4, 67. m. Fleischer, Fleisch-
verkäufer AK. 2, 10, 14. H. 930.

मांसिका (von मांसी) f. Nardostachys Jatamansi Dec. H. an. 3, 282
(मांसिका gedr.).

मांसिनी (von मांसिन् und dieses von मांस) f. dass. RĀG. im ÇKDr.

मांसीय (von मांस), ^०यति Fleisch zu essen verlangen: मांसीयसि क्व वै
बुद्धतो यजमानस्याप्यः ÇAT. Br. 11, 7, 2, 2.

मांसपाद् adj. in der Stelle: तष्ट्रे मांसपादमालभेत पशुकामो मिथुनो वा
एष मांसपात् KĀT. 13, 6.

मांसष्टा (मांस + ३^०) f. ein best. seines Fleisches wegen geschützter Vo-
gel (वल्गुला) RĀG. im ÇKDr.

मांसोन्नति (मांस + उ^०) f. Erhebung des Fleisches Suçr. 1, 92, 15.

मांसोपजीविन् (मांस + उ^०) m. Fleischhändler R. GOM. 2, 90, 21.

मांसोदन (मांस + घ्रा^०) m. gekochter Reis mit Fleisch ÇAT. Br. 11, 5, 7,
5. 14, 9, 4, 17. P. 4, 4, 67. gaṇa गुडादि zu 108 und संतापादि zu 5, 1, 101.
Suçr. 1, 323, 21. KĀTHĀS. 54, 180 (मांसोदन).

मांसोदनिक adj. (f. ई) von मांसोदन P. 4, 4, 67. gaṇa गुडादि zu 108 und
संतापादि zu 5, 1, 101.

मांस्येचन (मांस = मांस + प^०) adj. (f. ई) VS. PĀR. 4, 40. 5, 43. KĀR.
zu P. 6, 1, 144. Vop. 6, 72. zum Kochen des Fleisches dienend: उखा RV.
1, 162, 13; vgl. P. 6, 1, 63, VĀRTT. 1, Sch.

मांस्याक (मांस = मांस + पाक) m. KĀR. zu P. 6, 1, 144. Vop. 6, 72. —
Vgl. मांसपाक.

मांस्यष्ट adj. nach dem Comm. zusammengedrückt aus माम् und स्पृष्ट
ÇAT. Br. 14, 7, 2, 11.

माकन्द 1) m. der Mangobaum TRĪK. 3, 3, 210. H. 1133, Sch. H. an.
3, 337. MED. d. 38. Spr. 1769. GĪR. 12, 29. KUYALAJ. 151, b, 7. — 2) f. ई
a) Myrobolanenbaum, Myrobolane TRĪK. H. an. MED. — b) Bez. einer
anderen Pflanze (= माद्राणी und माकुनी im Hindi) RĀG. im ÇKDr.
— c) gelber Sandel ÇABDAM. im ÇKDr. — d) N. pr. einer Stadt an der
Gāṅgā H. an. MED. MBh. 1, 5512. 5, 934. 2595. P. 4, 2, 123, Sch.

माकन्दिक 1) adj. von माकन्दी d. P. 4, 2, 123, Sch. — 2) f. माकन्दिका
f. N. pr. einer Stadt, = माकन्दी KĀTHĀS. 15, 30.

माकन्दिक m. N. pr. eines Mannes BURN. Intr. 138, N. 2.

माकर 1) adj. f. ई zum Meerthier Makara in Beziehung stehend: व्यूह
eine best. Art der Truppenaufstellung HARIV. 8087 (मकर die ältere
Ausg.). घ्रासन eine best. Art zu sitzen Verz. d. Oxf. H. 11, a, N. 1. माकर
Fundgrube von Makara so v. a. das Meer NALOD. 3, 45. माकरी सप्तमी
= मकरसप्तमी Bez. des 7ten Tages in der lichten Hälfte des Māgha
TITELĀDIT. im ÇKDr. WILSON, Sel. Works 2, 193. fg. — 2) m. pl. N. pr.
eines Volkes VARĀH. BRH. 8, 14, 18.

माकरन्द (von मकरन्द) adj. von Blumensaft herrihrend: बिन्दवः
UTTARĀRĀMAK. 113, 1 v. u.

माकलि m. 1) der Mond. — 2) N. pr. von Indra's Wagenlenker (vgl.
मातलि) ÇABDĀRTHAK. bei WILSON.

माकष्ट्रे patron. von मकष्टु gaṇa मुधादि zu P. 4, 1, 123.

माकारध्यान n. Bez. einer best. Vertiefung des Geistes (ध्यान) Verz.
d. Oxf. H. 90, a, 5. माकार bezeichnet viell. das Adverb मा.